

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Ústav práva autorského, práv průmyslových a práva soutěžního

Nám. Curieových č. 7

P r a h a 1, Staré město

P o s u d e k

vedoucího diplomové práce T. Abelovského „Právní ochrana domény ve vztahu k právům na označení“.

Právní povaha doménových jmen, jako zbrusu nového právního fenoménu v informační společnosti, je již po několik let vzrušujícím tématem zajímavým však více praxi než právní nauku. Je tomu tak proto, že jednotlivé právní systémy a potažmo i subsystémy mají jednak sklon k názorové konzervaci stávajících právních institutů a za další pak i sklon identifikovat se s textem právních předpisů. Teoretické bádání nad novými jevy se pak jeví jako předčasné a zbytečné. Nicméně neúprosná praxe mnohdy si vynucuje odpověď na obecnější otázky, aniž by se mohla opírat o normativní text, který prostě absentuje. Předložena diplomová je přesně této barvy a chuti.

Osnova diplomové práce je ve své vlastní stati, tj. mimo úvod a nebývalé zdařilý a hutný závěr, rozdělena do tří částí. První dvě kapitoly jsou sice vstupní, ale i tak tvoří téměř polovinu práce. Zatímco první kapitola (Doménové jméno jako právní fenomén) je na můj vkus příliš technicistní, což je ovšem nezbytné a druhá kapitola spíše popisná současnému stavu – těžiště práce spočívá v kapitole třetí, tj. v rozboru právní ochrany domén ve světle možných střetů s právy na označení. Odtud tedy i místo práce na zdejším ústavu, který problematiku doménových jmen zkoumá právě ve vztahu k předmětům duševního vlastnictví a jako takovou ji učinil i předmětem přednášek ve výběrovém předmětu „Autorská a průmyslová práva v informační společnosti“.

Hned zkraje je třeba konstatovat, že předložená práce zřetelně patří k těm lepším, které byly Ústavu na dané téma předloženy. Diplomant přijal logicky sevřenou koncepci studie, vyvaroval se zbytečných výletů a přitom obsáhl téma v celé relativní šíři. To platí nejen pro nosnou kapitolu práce o vztahu doménových jmen k právům na označení, ale i pro

teoretičtější pohledy věnované právní povaze doménového jména a jeho zařazení do právního systému. Právě šťastné uchopení koncepce práce svědčí o schopnostech diplomanta rozvíjet známé poznatky k vlastnímu tvůrčímu výsledku.

Práce nevykazuje věcných vad. Osobně jsem uvítal diplomantův závěr, k němuž se již po několik let kloním, že totiž doménové jméno je jen předmětem relativních práv a hledat jeho podstatu v právech věcných nemá valného smyslu. Nicméně by bylo vhodné, kdyby se diplomant k této myšlence ještě vrátil při obhajobě práce. Jde totiž o aktuální otázku v souvislosti s rekodifikací soukromého práva, která si samozřejmě pohrává s myšlenkou chápat doménové jméno jako věc v právním smyslu. V kapitole zaměřené na kolizi doménového jména s ochrannou známkou zůstala, aspoň podle mého skromného soudu, v ústraní otázka, jak se česká právní praxe staví k možnosti registrace doménového jména jako ochranné známky. I to je téma pro obhajobu.

Diplomová práce je doplněna poměrně bohatým poznámkovým aparátem, s kterým diplomant pracuje velmi zasvěceně a přesně. I tato jistě formální skutečnost vypovídá o kvalitě práce. Doporučuji její obhajobu a nemám pochyby o její úspěšnosti.

V Praze dne 7. února 2008

Doc. JUDr. Vladimír Pítřa